

sig høj Pris, eller at en anden Produktionsgren i Øjeblikket er særlig lønnende. Det er nemlig det, vi saa ofte har hørt. I den sidste Tid har der været en ren Svikmølle paa det Omraade. Naar Forholdet har været det, at Hesteopdræt var en særlig lønnende Produktion for Landbruget, eller naar Priserne paa Korn og andre Produkter, f. Eks. Kartofler, arbejdede sig i Vejret, er man kommet og har sagt: Nu maa vi ogsaa have Priserne op paa Flæsk eller paa Smør, eller hvad andet det kan være, thi der maa være et vist Forhold mellem Priserne, ellers forsømmes den ene Produktion, og Landmændene kaster sig i Stedet over den mere lønnende Produktion. Man har ad den Vej bestandig arbejdet paa at skruer Priserne i Vejret. Vi er kommet ind paa et betænkeligt Skraaplan, som jeg tror i det lange Løb heller ikke vil være til Gavn for det danske Landbrug, og som først og fremmest er af betænkelig Karakter for de mindre Landbrugere. Jeg tænker her særlig paa, at samtidig med, at vi er kørt videre ad dette Skraaplan, er det praktisk talt blevet umuligt at oprette nye smaa Landbrugere. Forholdene har udviklet sig saaledes, at det er umuligt for en ung Mand med faa Midler at gaa ind til et saadant Hjem og være sikker paa at kunne klare de Forpligtelser, han derved maatte paatage sig. Samtidig med, at vi faar Smørprisen sat op til den Højde, som her foreslaas, forhøjes ogsaa Flæskepriserne. Der kan maaske være nogen Grund dertil, selv om Flæskproduktionen ingenlunde har været saa ulønnende, som man har villet gøre gældende. Denne Forhøjelse giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger til Udtalelser, der forleden faldt nede i Folketinget fra Folketingsmanden for Sæby-Kredsen (Pinstrup). Det var en af disse, vi kan vel sige: sædvanlige Taler om de vanskelige Vilkaar, Landbruget var stillet under. Han hævdede, at det kneb med at komme op til Produktionsomkostningerne, og han bemærkede, at det særlig var Tilfældet for Flæskeprisernes Vedkommende, og at dette navnlig skyldtes Modstand fra ledende Side blandt Husmændene. Men han føjede til, at nu havde de organiserede Husmænd endelig opnaaet at faa fremtvinget denne forhøjede Flæskepris og endelig opnaaet at faa ledet denne Regering, eller hvem det særlig var, til at gaa ind paa at foreslaa en Forhøjelse — det var noget i den Retning. Vi andre, der er i alt Fald lige saa kendte med Forholdene i Husmandskredse som Folketingsmanden fra Sæby, har Ret til at føle os lidt forundrede over en saadan

Udtalelse. Vi har nemlig ikke mærket det fjerneste til, at der ude i Husmandskredse har været noget i Retning af Oprør imod Husmandsbevægelsens hidtilværende Ledelse. Tværtimod, Forholdet er det, at Sammenholdet i Husmandskredse er i hvert Fald lige saa godt som indenfor de større Landbrugere. Jeg tror derfor, at en saadan Udtalelse skyldes Ukendskab til de virkelige Forhold og de virkelige Stemninger blandt danske Husmænd.

Der er alligevel efter den Enighed, der er opnaaet, ingen Anledning til at holde en længere Tale om det foreliggende Forslag. Jeg skal derfor indskrænke mig til de her fremsatte Bemærkninger og tilsige Forslaget mit Partis Støtte, men samtidig vil jeg ogsaa have Lov at tilføje, at vi hellere vilde, om det var muligt, undgaa disse bestandige Prisforhøjelser og de deraf følgende forøgede Tilskud fra Statskassen. De to Ordførere for det konservative Folkeparti og Venstre har jo ogsaa udtalt i hvert Fald nogen Betænkelighed ved de store Udgifter, der kræves til Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. Det maa anerkendes, at man nærer Betænkeligheder ved det, for Forholdet er i Almindelighed det, at man, naar det gælder om Forslag som dette om Tilskud fra Statskassen til Forhøjelse af Prisen paa Landbrugets Produkter, taler om Millionerne med en vis Flothed, der næsten gør Indtryk af Letsind, især naar man samtidig erindrer sig, hvor omhyggelig man er for Statskassen, naar det gælder Tilskud til andre Opgaver, Opgaver af social eller human Natur, Opgaver, der i langt større Grad kan siges at komme de daarligere stillede Dele af Befolkningen til gode, Opgaver, der kommer baade de mindre Landbrugere og Landarbejderbefolkningen til gode. Saa møder man en Omhu for Statskassen, som ikke næres, naar det gælder Forslag som det nærværende. Jeg mener, at der ogsaa netop af Hensyn til de humane og sociale Opgaver er Grund til at nære Betænkeligheder ved, at saa store Summer anvendes til Forhøjelse af Priser, som maaske, naar det kommer til Stykket, var tilstrækkeligt høje i Forvejen, men som vi desuagtet, som Omstændighederne nu er, nødsages til at gaa med til at forhøje for at opmuntre Produktionen og i det hele taget for at skabe noget af den Tilfredshed, som er en Nødvendighed, dersom Produktionen skal fremmes i tilstrækkeligt Omfang.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne tilsige Forslaget mit Partis Støtte. Vi stemmer for det, selv om det ikke er med nogen synderlig Glæde, og